

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1899-1901. L 84:1 - 134

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

507.

Falun. d. 11. 1900.

Aller käraste!

I går kväll kom ditt bref och
i morgon Geyerstamms lille bror
och sedan jag nu lärt den, läser
jag om ditt bref. De höra så
ihop, att det nästan är ett sammant
träffande. När du lärt boken skall
du g. bli stolt öfver att jag i tankar-
na sammantställer mig strid om
dig med hans om sin hustru, det är
bara den ideella hustrun nämna

allt hvad som står oss hjärta högt
det är fråga om. I hans bok ser man
hur det är, så striden misslyckas,
i ditt hur det är så den lyckas och
jag menar att den gjort mig si-
kare, stoltare än om brevet kom-
mit ubart. Det är ett stort godt
att vinnas segen, att få behålla
den man älskar, att ha kvar den
som skänker en lifsluckan i högre
mått än någon annan kan.

Men min kära lös, inte är
detta något att tacka mig för.
Jag visste väl hvad jag gjorde
eller rättare sagt jag visste
det just icke, men jag ville

absolut inte förlova sig. Och
det som verkligen var rädde-
gen den gången det var att det
kom öfver sig en så stor kärlek
Till mig just då. Jag vet ej hvarifrån
den kom, den var som sänt
från himmelen, och det var den,
som hjälpte oss igenom. Det hade
kanske varit ännu fördelaktigare,
om den älskad professorn, men
jag tycker nog om att den fall
på mig och jag kan förstå att
nu så den genoudför hela
tiden vaknar kärlek, fruktan
och alla förinneten upp hos dig
som den ägde då, och så skrifer

Kärleksbref. men för lof av mig på bref.
mörker, men det följande önskar
Det är värt att skriva, min
du kärleksbref till mig. Men

det behöfver du ej, bara levas
och arbeta och vara lycklig, så
snart du är slig själf, är du
så rik på kärleksbevis får du
du tycker oss så du gör det allt
bättre än genom ord. Den där
staekars Hede måtte det ha
Tänkt på dig då la. Tänkte
inte "hvar ~~steg~~^{dag} och hvar stund
genom hela det långa lifvet." Det
är verkligen det du gör. Där-
emellan är du nog stygg och rå,
men jag är väl inte heller någon
ängel, och vi få väl slitas och gnabbas
och nötas det tar väl bort någon själ.
"Till dess att min ålders fullgoda lymne"
Bli jämn som järnens glänsande blad."